

STEČAJNI UPRAVITELJ
LORIS RAK

Zagrebačka 18, 51000 Rijeka; tel: +38551833648; fax: +38551493307; e-mail: loris.rak@optinet.hr

U Rijeci, 19. srpnja 2020. godine

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Na posl. broj: **2 St-541/2017**

STEČAJNI DUŽNIK: **STEČAJNA MASA IZA IMF d.o.o. u stečaju**, OIB: 59763916967,
Rijeka, Zagrebačka 18,

**PODNEŠAK
STEČAJNOG UPRAVITELJA**

Dana 17. srpnja 2020. godine stečajni upravitelj Stečajnog dužnika primio je dopis naslovnog suda posl. broj 2 St-541/2017-124 od 17. srpnja 2020. godine, kojim je pozvan očitovati se na podnesak vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA od 16. srpnja 2020. godine.

Postupajući po pozivu suda, stečajni upravitelj očituje se kako slijedi:

Stečajni upravitelj je u svom Izvješću o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase za razdoblje od 1. travnja 2020. godine do 30. lipnja 2020. godine samo konstatirao činjenicu da je zaprimo podnesak razlučnog vjerovnika DUŠANA RAKOVCA (*u daljnjem tekstu: Razlučni vjerovnik*) koji sadrži izjavu u smislu članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17) da da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine.

Pri tome stečajni upravitelj uopće nije komentirao sadržaj tog podneska niti prejudicirao odluku Suda u pogledu prihvatanja takve izjave i pravnih učinaka koja ona (ne)može proizvesti.

U svom podnesku stečajni i razlučni vjerovnik REPUBLIKA HRVATSKA osporava iznos tražbine Razlučnog vjerovnika koji je osiguran pravom odvojenog namirenja na nekretnini u stečajnoj masi Stečajnog dužnika. U bitnome, REPUBLIKA HRVATSKA osporava valjanost tako utvrđenog duga jer da isti ne proizlazi iz osnovnog pravnog posla – pozajmica koje je Razlučni vjerovnik dao Stečajnom dužniku jer da po tim pozajmicama nije bila ugovorena ugovorna kamata nije bila ugovorna pozajmicama.

Sukladno pozivu Suda stečajni upravitelj očituje se kako slijedi:

Stečajni upravitelj smatra da je legitimno pravo REPUBLIKE HRVATSKE isticati opisano osporavanje, ali o tome ne odlučuje stečajni upravitelj niti, po mišljenju stečajnog upravitelja, stečajni sud u postupku namirenja jer se ne radi o pitanju po kojem odluka suda zavisi od spornih činjenica [članak 118. Ovršnog zakona („Narodne novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) u svezi članka 247. Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/15, 104/17)].

Naime, pravo odvojenog namirenja na koje se Razlučni vjerovnik poziva proizlazi iz Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 19. veljače 2015. godine (*u daljnjem tekstu: Sporazum*).

Sklapanje Sporazuma, po mišljenju stečajnog upravitelja od 28. kolovoza 2018. godine, danog na zahtjev Skupštine vjerovnika, predstavljalo je pobjnu pravnu radnju, no rokovi za isticanje tužbe radi njenog pobijanja, kako je naveo stečajni upravitelj, protekli su, a raniji stečajni upravitelj i stečajni vjerovnici nisu unutar prekluzivnog roka iskoristili pravo da radi pobijanja podnesu tužbu. To je pravno shvaćanje zauzeo i Trgovački sud u Pazinu u rješenju posl. broj 1 P-310/2018-16 od 28. lipnja 2019. godine te Visoki trgovački sud Republike Hrvatske posl. broj PŽ-5722/2019-2 od 10. listopada 2019. godine kada su odbacili ako nepravovremenu tužbu REPUBLIKE HRVASTKE radi pobijanja pravnih radnji.

Posljedično navedenom, Sporazum je pravno valjan te obvezuje Stečajnog dužnika kao ugovornu stranu jer ne postoji sudska odluka da nema učinka prema stečajnoj masi uslijed njene pobjnosti.

Sagledavajući sam Sporazum, iz sadržaja članka 1. jasno proizlazi visina duga Stečajnog dužnika prema Razlučnom vjerovniku koja je učinjena nespornim, a na temelju članka 2. osigurana založnim pravom na nekretnini u vlasništvu Stečajnog dužnika.

Sporazum dakle, po mišljenju stečajnog upravitelja, ne predstavlja samo sporazum o osiguranju novčane tražbine, već i ugovor kojim se priznaje dug Stečajnog dužnika prema Razlučnom vjerovniku, jer iz članak 1. stavak 2. Sporazuma proizlazi da je iznos tražbine na ime glavnice i kamata nesporan.

Dakle, u ovom postupku Razlučni vjerovnik ima Sporazum kojim je priznat dug te kojim je taj dug osiguran pravom odgojenog namirenja na nekretnini u vlasništvu Stečajnog dužnika, a Sporazum nije uspješno pobijen u parničnom postupku jer je tužba stečajnog vjerovnika odbačena kao nepravovremena.

Stoga stečajni upravitelj misli da ne bi mogao valjano osporavati pravo Razlučnog vjerovnika, ne prejudicirajući time niti odluku Suda nakon provedene elektroničke dražbe niti uspjeh vjerovnika REPUBLIKE HRVATSKE u slučaju eventualnog isticanja prigovora u postupku namirenja. To stoga što iz svega opisanog proizlazi da je Sporazum valjan.

S druge pak strane, ako je Sporazum rezultat kaznenog djela za koje postoji osnovana sumnja, pobliže opisanog u optužnici priloženoj Podnesku, pa je u Sporazumu neosnovano priznat dug koji zapravo ne postoji, u tom slučaju Stečajni dužnik može potraživati naknadu štete prema okrivljenoj bilo putem imovinskopravnog zahtjeva ili u posebnoj parnici, što ovisi o odluci kaznenog suda u postupku pokrenutom temeljem spomenute optužnice. No pritom će obveznik naknade štete biti osuđena, a ne Razlučni vjerovnik.

STEČAJNA MASA IZA IMF d.o.o. u stečaju

Loris Rak, stečajni upravitelj

